

Abstrakt

Název práce: Právní aspekty umělé inteligence, rozšířené reality a virtuální reality v medicíně

Práce se zabývá vybranými právními problémy, které v souvislosti s využitím umělé inteligence, virtuální a rozšířené reality v medicíně vyvstávají. V úvodu práce je vymezeno, co tyto relativně nové pojmy znamenají a jaké je jejich využití v oblasti medicíny. Dále je řešena právní povaha těchto technologií, tj. proč se jedná o věci v právním smyslu, jak naplňují definici výrobku a že mohou být za určitých podmínek považovány též za zdravotnické prostředky.

Další část práce je věnována právům a povinnostem pacientů v souvislosti s využíváním umělé inteligence a virtuální a rozšířené reality při poskytování zdravotních služeb. Zejména je zdůrazňováno, že za určitých okolností bude poskytovatel zdravotních služeb povinen sdělit, že je konkrétní technologie při péči o pacienta používána. Dále je vysvětleno, proč v dnešní době pacienti nemohou považovat využití těchto technologií za své právo, které by bylo možné nárokovat. A nakonec, že pacienti mohou v určitých situacích použití těchto technologií odmítnout.

Druhým významnějším právním problémem, který je v souvislosti s použitím umělé inteligence, virtuální a rozšířené reality v medicíně v práci řešen, je prevenční povinnost. Ta je zejména s ohledem na nepředvídatelnost a složitost fungování těchto technologií jednoznačně dána, proto se práce zabývá její konkrétní podobou. V případě, kdy půjde pouze o dílčí umělou inteligenci, popřípadě o virtuální a rozšířenou realitu, bude prevenční povinnost vcelku „snadno“ uchopitelná, potíže však nastává v případě komplexní umělé inteligence. Subjekt, který bude povinen tuto povinnost plnit, se bude odvíjet zejména od toho, kdo bude za jednání takovéto umělé inteligence odpovědný.

Posledním a nejrozsáhleji řešeným problémem je otázka odpovědnosti za výše uvedené technologie. Tato kapitola se zabývá zejména jednotlivými zvláštními druhy odpovědnosti, počínaje odpovědností za škodu způsobenou zvířetem a konče odpovědností za škodu způsobenou radou či informací. V každé podkapitole je pak vysvětleno, proč se domnívám, že není možné tuto existující právní úpravu zejména v případě komplexní umělé inteligence aplikovat. V závěru této kapitoly je pak uveden též rámec pro vznik nové skutkové podstaty odpovědnosti za škodu způsobenou umělou inteligencí.

Klíčová slova: umělá inteligence, virtuální realita, rozšířená realita, odpovědnost, prevence